UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Fara virgine. Cap[itulum] xxxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

iracundiam ſuam. ¶ Fuit autē agathon ſapiēs ad intelligendū: impiger ad laborandū: parcus in cibo ⁊ veſtimēto: qui dicebat ſe nunꝙ̄ dormiuiſſe habens aliquid aduerſus queꝙ̄: nec dormire permiſiſſe habētem aliquid aduerſum ſe. Moriturus triduo apertis oculis in extaſi mā ſit: et pulſatus a fratribus dixit ſe diuino iudicio aſſiſtere ⁊ anxie timere: eo ꝙ ꝙ̄uis in mandatis dei laboraſſet ꝓ viribus: neſciebat adhuc vtrū deo placerēt opa ſua: q2 aliter ſunt iudicia dei: aliter hominū. Quo dicto ſpm̄ cū gaudio emiſit. videbant eñ eum colligentez ſpiritum: queadmodum ſi quis ſalutat amicos ſuos dilectos. hec in vi:is patrum.

¶ De ſancta Fara virgine. Cap. xxxix.

FAra virgo de frācia tempore heraclij imperatoris claruit. Cuius pater hagerricus de burgūdia duxit originem. Hic claris natalibus ortus: in aula Theodeberti regis francorum inclytus ex vxore ſua leodegunda: tres filios ꝓcreauit oēs ſanctos: ſcꝫ faronem: valpertum: ⁊ conoaldum: filiaꝫ ꝙ̄ virginem faram. Que dū iuuenilibus ānis virginitatem ſuaꝫ deo vouere cuperet: ſed a patre prohiberet: qui filiā nobilē nobili ſpōſo tradere diſponebat: tāta lachrymarum inūdantia fleuit ꝙ viſum amiſit: quem tum dñs ei per beatuꝫ euſtaſium epiſcopū reſtituit. Adhuc quoqꝫ patre ad eius nuptias intendēte: Fara ad eccleſiam apoſtoloꝝ principis confugit: quam pater cum miniſtris: vt eam perimeret inſecutus: tentam tandeꝫ carceri mancipauit. Interea beato euſtaſio de legatione regis Lotharij redeunte: multa precum inſtantia patre eius placato, peꝛ rauit: vt virgo dei de carcere educeret ⁊ ſanctimonialis conſecraret: quod vix patre annuēte factum eſt. Et a ſancto gundoaldo meldeñ. epiſcopo habitu virginitatis aſſumpto cenobio ꝙ̄ eidem virgini in ſolo paterno edificato: ipſa in pudicitia ⁊ ſanctimonia perſeuerans plena virtutibus quieuit in pace. vij. idus decembris: vt ſcribit Sigibertus.

¶ De ſancto martino abbate. Cap. xl.

MArtin⁹ abbas apud ciuitatē ſantonas vite ſanctitate ⁊ mirabilib⁹ ſignis ꝓpollens die vij. iduū decēbris in xp̄o feliciter obdormiuit: ad cuius tumulū creberrime diuinitus miracula multa fiunt: vt dicitur in martylogio adonis.

¶ De ſancto Genebaudo ep̄o. Cap. xli.
Latro epiſcopus.

GEnebaudus ep̄s laudunēñ. a ſctō remigio ep̄o remeñ. ſub clodoueo rege cōſtitut⁹ ē. Qui vxorē habebat neptem ſancti remigij: quam quidem reliquerat: tamē ſecū cohabitabat: vnde ex frequenti conuerſatione cum ea peccauit: q̄ filium concepit ⁊ peperit: quem epiſcopus latronem nominandū maudauit: eo ꝙ in latrocinio genitus eſſet. ¶ Uerum ne ſuſpitio oriretur adhuc coniugē ad ſe venire permittebat. Penitētiaqꝫ de peccato peracta: iterum eam cognouit: ⁊ filiam genuit: quam vulpeculā nominauit. In ſe tandem reuerſus pro remigio miſit: q̄ laudunū venit. Et dum ſibi ep̄s pontificatuꝫ cum lachrymis reſignaret: illeqꝫ cauſam quereret: eidem ipſe peccatum ſuū confeſſus eſt. Remigi⁹ autē eum in eccleſia. vij. ānis incluſit: interimqꝫ pro eo epiſcopatū gubernauit. ¶ Poſt ſeptennium nocte dn̄ice cene genebaudo flenti: ⁊ quia ipſe qui penitentes reconciliare cōſueuerat: nec locum inter penitentes haberet conquerēti angelus aſtitit: pctā ſibi dimiſſa nūciauit: ⁊ vt exiēs in craſtinū penitētes reconciliaret admonuit. Cūqꝫ ille ſe exire non poſſe diceret: eo ꝙ oſtiū clauſum ⁊ ſignatū eēt: remigiuſqꝫ claues haberet: angelus ſaluo ſigillo oſtiuꝫ reſerauit. Iterūqꝫ illo reſpōdente: etiā ſi ip̄e xp̄s ſibi mandaret: tamē egredi nollet: niſi qui eum incluſerat adeſſet: angelus eadē hora remigio penevigilanti ⁊ oranti in crypta beate v̄ginis remis apparuit: rei ſeriem pandit: ⁊ ad genebaudū educendum: vt veniret ex dei parte mandauit: qui etiā in momēto ſe iuxta cellā genebaudi trāſlatum repperit: ⁊ iuſſa complens ad locum ſuuꝫ eodem inſtanti ſe reductum inuenit. Sanctus quoqꝫ genebaudus in ſanctitate vite perſeuerans in pace quieuit. vij. idus decembris. Cui et filius eius latro in epiſcopatu ſucceſſit: qui etiam ſanctus fuit.

¶ De ꝯceptione btē Marie v̄ginis. Cap. xlij.

COnceptio ſcē dei genitricis marie: non quidem ex generali eccleſie inſtitutione: ſed ex ſpeciali quorundam deuotione in pluriſqꝫ eccleſijs celebratur: ꝙ̄uis enim beata virgo fuerit in vtero mr̄is etiā ab ipſa aīe infuſionis die ſācrificata: fuit tn̄ in peccato originali concepta: quod tribus rationibus comprobat. Primo: quia ſi fuiſſet ſine peccato originali concepta: ſequeretur ꝙ non fuiſſet filia ioachim: ſed ſolum anne. ⁊ ſic quodāmodo quātum ad humanitatē eſſet equalis chriſto: quod eſt abſurdū ⁊ errorē. Cōſequētia probat: quia non poteſt eſſe ꝓmixtio ſeminum viri ⁊ mulieris ſine pruritu libidinis ⁊ delectationis. Conſtat autem ꝙ talis pruritus ⁊ delectatio habet annexum peccatum originale: vt probat Auguſtinus in libro de peccato origina

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN